

ΤΟ ΒΗΜΑ *online*

1η σελίδα | Το ΒΗΜΑ εν τάχει... | Πρώτες σελίδες | ΑΡΧΕΙΟ | ΔΙΑΛΟΓΟΙ

ΑΝΑΖΗΤΗΣΗ

Αναζήτηση με κριτήρια

Κυριακή 20 Φεβρουαρίου 2005 - Αρ. Φύλλου 14396

ΕΝΟΤΗΤΕΣ | ΤΟ ΒΗΜΑ |

ΚΥΡΙΟ ΑΡΘΡΟ
ΠΟΛΙΤΙΚΑ
ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΑ
ΔΙΕΘΝΗ
ΡΕΠΟΡΤΑΖ
ΓΝΩΜΕΣ
ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ
 Μια γυναίκα-φάντασμα πλανάται νύκτωρ στην πλατεία Συντάγματος
ΒΗΜΑτοόδητος
 Το επτάημερο του Διόδωρου
ΑΝΑΠΤΥΞΗ
ΝΕΕΣ ΕΠΟΧΕΣ
ΒΗΜΑ SCIENCE
ΤΟ ΑΛΛΟ ΒΗΜΑ
ΒΙΒΛΙΑ

Γράψτε στο ΒΗΜΑ
 tovima@dolnet.gr

Πρώτες σελίδες
ΤΟ ΒΗΜΑ

Ανάπτυξη

Νέες Εποχές

BHMA Science

Γνώμες

Τόσο γρήγορα, τόσο πίσω

*** Όσοι νομίζουν ότι υπάρχουν εκλογές χωρίς ρίσκο καλούνται αργά ή γρήγορα να πληρώσουν τον λογαριασμό**

I. Κ. ΠΡΕΤΕΝΤΕΡΗΣ

ipretenteris@dolnet.gr

Σήμερα οι πορτογάλοι σοσιαλιστές θα επιστρέψουν, κατά τα φαινόμενα, θριαμβευτικά στην εξουσία. Μόλις τρία χρόνια μετά την απομάκρυνσή τους. Υστερα από μια «απογροφή» που έριξε έξω την οικονομία και μια κεντροδεξιά διακυβέρνηση που οπισθοδρόμησε δραματικά τη χώρα. Το 2003 ίσως οι πορτογάλοι ψηφοφόροι να νόμισαν ότι οι εκλογικές επιλογές τους δεν περιέχουν ρίσκο. Πλήρωσαν και έμαθαν.

Όπως και στην Ελλάδα... Όσοι (επιτήδειοι και μη) είχαν υιοθετήσει τη θεωρία ότι «όλοι ίδιοι είναι» και δεν θα αλλάξει τίποτε αν βγει ο ένας ή ο άλλος θα πρέπει τώρα να δαγκώνουν τη γλώσσα τους. Όσοι νόμισαν ότι η ΝΔ στην εξουσία δεν θα είναι παρά ένα πιο έντιμο και λιγότερο φθαρμένο ΠαΣοΚ θα πρέπει τώρα να αγανακτούν με την αφέλειά τους. Δώδεκα μήνες αποδείχθηκαν αρκετοί για να διαφυστούν με τον πιο σκληρό τρόπο οι δοξασίες τους. Ποτέ άλλοτε μετά τη Μεταπολίτευση η χώρα δεν πήγε τόσο γρήγορα τόσο πίσω.

Μπορούμε να συζητούμε μήνες για το αν η Ελλάδα που παρέδωσε το ΠαΣοΚ ήταν τόσο ισχυρή όσο διαφημιζόταν. Μπορεί να μην ήταν. Σίγουρα όμως ήταν η ισχυρότερη Ελλάδα που γνωρίσαμε ποτέ. Και η οποία μέσα σε έναν χρόνο κατάντησε η μοναδική ευρωπαϊκή χώρα που έχει θεθεί υπό την οικονομική επιτήρηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Για άλλη μία φορά μετά το 1895, το 1920 και το 1945 η ελληνική Δεξιά αποδεικνύεται η παράταξη της εθνικής αναδιπλώσης, της περιστολής των προσδοκιών, του «οίκαδε». Η παράταξη που αντί να αρβεί στο ύψος της χώρας προσπαθεί να κουτσουρέψει τη χώρα στο μπόι της. Η οποία κοτεβάζει συνεχώς τον πήχη, μήπως και μπορέσει να τον υπερβεί.

Τίποτε δεν είναι τυχαίο από όσα συμβαίνουν το τελευταίο διάστημα. Η Εκκλησία, οι δικαστές, η οικονομία, η κομματικοποίηση του κράτους δεν είναι παρά τα συμπτώματα μιας διακυβέρνησης που νοσεί. Όχι από τη φθορά της εξουσίας που έπληττε το ΠαΣοΚ, αλλά από την αντίληψη με την οποία θέλει να ασκήσει την εξουσία. Και η οποία, ό,τι και αν ισχυρίζονται οι οπαδοί του «όλοι ίδιοι είναι», αποδεικνύεται ριζικά διαφορετική από την αντίληψη των προκατόχων της.

Γι' αυτό υπάρχουν γύρω μας τόσο έντονα σημάδια αποσύνθεσης. Καλώς ή κακώς, η μακρόχρονη διακυβέρνηση της χώρας από την Κεντροαριστερά λειτουργούσε περίπου ως κοινωνικός συνδετικός ιστός, άλλοτε με μεγαλύτερη και άλλοτε με μικρότερη επιτυχία. Το «σύστημα ΠαΣοΚ» (για να δανειστούμε μια έκφραση του σημερινού Πρωθυπουργού) μπορεί να κατηγορηθεί για όλα τα δεινά του κόσμου, αλλά τουλάχιστον προσέφερε μια κοινωνική διαχείριση με στοιχειώδη αποτελεσματικότητα, με αξιοσημείωτη κινητικότητα και χωρίς πολλές εντάσεις. Ακόμη και στη χειρότερη παρακμιακή φάση του, ακόμη και όταν το ιδεολογικό στίγμα του είχε αφυδατωθεί από τη μακρόχρονη διακυβέρνηση, το «σύστημα ΠαΣοΚ» παρέμενε ένα αυθεντικό σύστημα εξουσίας. Με αδυναμίες αλλά και δυνατότητες.

Οι εκλογές το κατέλυσαν χωρίς να το αντικαταστήσουν. Η νέα κεντροδεξιά διακυβέρνηση ουδόλως ενδιαφέρεται να διαχειριστεί την κοινωνία - από τους δεσποτάδες και τους δικαστικούς έως τους συνταξιούχους... Ουδόλως την απασχολεί να λειτουργήσει ως νέος συνδετικός κοινωνικός ιστός. Το μόνο που τη συγκινεί είναι πώς θα διατηρηθεί στην εξουσία μετά τις επόμενες εκλογές.

Και αυτό δεν είναι επιλογή αλλά η βασική αντίληψη περί πολιτικής όλων των συντηρητικών παρατάξεων στις δυτικές δημοκρατίες. Στην Ελλάδα και στην Πορτογαλία. Μια αντίληψη παραίτησης η οποία άλλοτε θεωρητικοποιείται στο όνομα του φιλελευθερισμού και άλλοτε απλώς αναδεικνύεται στο όνομα της αφασίας. Μέσα σε δώδεκα μήνες δεν ακούστηκε ούτε μία μεγάλη ιδέα, ούτε ένα ευρύτερο σχέδιο για τον τόπο. Δεν τους ενδιαφέρει η διακυβέρνηση. Τους ενδιαφέρει η εξουσία.

Γι' αυτόν ακριβώς τον λόγο δεν υπάρχουν εκλογές χωρίς ρίσκο. Είναι το ρίσκο της οπισθοδρόμησης και της αναδιπλώσης. Είναι το ρίσκο ανάμεσα σε μια παράταξη που θέλει να κυβερνήσει επειδή πιστεύει σε πέντε πράγματα και σε μια άλλη που το μόνο που πιστεύει είναι ότι θέλει να κυβερνά.

Το ΒΗΜΑ, 20/02/2005, Σελ.: Α08
 Κωδικός άρθρου: B14396A082
 ID: 268342

Ηλεκτρονική έκδοση-PDF
 Κάθε πρωί στις θόδες σας

Θα πα πάω στη τράπεζα σ' ένα μινι!

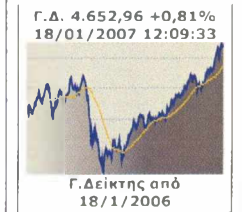
ΕΓΓΡΑΦΗ

Εγγραφή συνδρομητή

Τελευταίες ειδήσεις in.gr
 Πέμπτη 18 Ιανουαρίου 2007

- Φιλόδοξη αποστολή θα μελετήσει το βόρειο και νότιο σέλας, 14:18
- Από Τοσχία και... Ονδούρο το νέο ονόματα για τη μεταγραφική ενίσχυση της ΑΕΚ, 14:17
- Στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο εκ νέου το θέμα του «χαρακτήρα» του ΡΚΚ, 14:16
- Με σιμή το πανεπιστημιακό όσλο προωθούνται όμως οι αλλαγές στην Παιδεία, 14:10
- Επανοδραστηριοποίηση του Κουαρτέτου για τη Μ.Ανατολή επιθυμούν Μέρκελ-Ράις, 13:57

Χρηματιστήριο online in.gr
 Δεδομένα με καθυστέρηση 15 λεπτών

Δείκτης	Σύμβολο	Τιμή	%Διαφ
Γ.Δείκτης		4 656,31	+0,88
FTSE 20		2538 98	1.02
FTSE 40		5459 85	0.62
FTSE 80		898 59	0.67
FTSE 140		5680 16	0.96
Eurobank Mid 50		2277 02	0.65

περισσότερα >>

Μετοχές	Ανοδικές	Καθοδικές	Στόσμεις	Τίτρος
	182	68	138	213,9 (εκοτ.)